

Tredivte Møde.

Lørdagen den 1ste Februar Kl. 1½.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de Herrers Pladser er omdeelt: „Forflag til Lov om Kjøbstadcommunernes Styrelse m. v.“, saaledes som dette Lovudkast er vedtaget ved 2den Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af „Udkast til Lov om Afgang til Sagsførervirksomheden. (Anden Behandling findes i Tid. Sp. 495 fl.)

Til denne Behandling var der fremkommen følgende Endringsforslag:

Af Tobiesen, N. Rasmussen, Bonne, Simonson, Skytte, P. Hansen, Foged, M. Andersen og N. P. Hansen:

Til § 4.

Efter Slutningen af Paragraphen tilføies et nyt Punctum, saalydende:

„De, som forinden denne Lovs Thinglæsning have underkafstet sig den ufuldstændige juridiske Examen med Charakteren Gi ubekvem, skulle dog ogsaa kunne bestilles til Underrettsfagførere, men maae da forinden godtgjøre i 6 Aar stadigen at have beklædt en af de ovennævnte Bestillinger.“

Af Udvalget:

Til § 8.

1) I 7de Linie forandres Ordene „at have Bopæl i en bestemt Jurisdiction“ til: „at anmeldte for Justitsministeriet, i hvilken Jurisdiction de tage Bopæl.“

2) I 8de Linie udgaaer Ordet „først“.

Til § 10.

3) I 20de Linie udgaae Ordene „den Kjøbstad eller“.

Efter § 14.

4) En ny Paragraph (§ 15) tilføies, saaledes lydende:

„Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1869“.

Samtlige de stillede Endringsforslagfattes under Forhandling.

Ordføreren (Liebe): Det første af de Endringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille, gaaer egentlig ikke ud paa Andet end at give et andet Udtryk for den samme Tanke, som allerede ligger i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget her ved 2den Behandling. De Herrer ville erindre, at det oprindelige Lovforslag lagde det temmelig stærke Vaand paa Underrettsfagførerne, at de ikke kunde flytte fra den ene Jurisdiction til den anden, uden at de skulde erhverve en ny Bestikkelse med Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse. Dette fandt Udvalget at være et for stærkt Vaand; det stillede derfor et Forslag i en noget friere Retning, og dette blev tiltraadt af Thinget ved dets Afstemning ved anden Behandling. Men naar det først er fæstet, at dette Vaand, som saaledes fandtes i det oprindelige Lovforslag, ikke længer hviler paa Underrettsfagførerne, saa troer Udvalget, at det, der derefter endnu behøver at siges, siges paa en bedre og mere naturlig Maade, end saaledes, som det nu staaer i Paragraphen, naar det, overeensstemmende med vort første Endringsforslag, kommer til at hebde, at der skal stee en Anmeldelse for Justitsministeriet om, i hvilken Jurisdiction Underrettsfagførerne tage Bopæl, altsaa en Anmeldelse, saavel naar Bopæl første Gang tages, som senere, naar de flytte fra en Jurisdiction til en anden. Det er i Virkeligheden kun et andet Udtryk for den samme Tanke, og jeg kan ikke vel tænke mig, at det kunde møde nogen Modstand i Thinget. — De to følgende Endringsforslag under Nr. 2 og 3, hvoraf det ene er til den samme Paragraph som det første, nemlig til § 8, og det andet til § 10, ere derimod rene Redactionsændringer, der ikke behøve nogen Omtale. — Vi have dernæst foreslaaet, at der efter § 14 tilføies en ny Paragraph, der altsaa